

Skibstilsynet. Jeg nævnedes før, at vi for Tiden har et meget stort Antal Tilsynsmænd. Dette Antal foreslaas betydelig indskrænket, men til Gengæld lønnes Personalet bedre, og navnlig gøres Lederne til fast ansatte Tjenestemænd, hvis virkelige Gerning det bliver at føre Tilsyn med Skibe. Der foreslaas ansat en Overskibsinspektør og under ham indtil en halv Snes Inspektører og indtil 30 Skibssynsmænd; dernæst en Overingeniør og den fornødne tekniske og administrative Medhjælp for Ministeriet. Hvad angaar Overinspektøren, Inspektørerne og Overingeniøren, da vil de blive kongelig udnævnte Embedsmænd, og deres Lønninger findes anført her i Lovforslaget. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at hvis den nye Tjenestemandsløve — hvad der ikke er mig ganske klart — stiller Krav om, at der skal forelægges særligt Lovforslag i Tilfælde som dette, vil det være meget nemt at tage disse Bestemmelser ud af denne Lov og at fremsætte et særligt lille Lovforslag om disse Lønninger.

Derefter følger Regler for de Synsforretninger, som Tilsynet skal foretage, og for Udfærdigelsen af Certifikater, i hvilken Henseende jeg skal nævne, at det gøres til Pligt for hvert Skib at være forsynet med saakaldt Partcertifikat, udstedt af Skibstilsynet til Bevidnelse af, at Skibet er egnet til at gaa i den eller den Fart paa de og de Vilkaar. Dette er en Ting, der staar i Forbindelse med Londoner-Konventionens Bestemmelser, og som her bliver indført som noget nyt indenfor vor Skibsfart.

Saa kommer en Række Bestemmelser om usødygtige Skibe og om Tilsynets Ret til at tilbageholde dem. Ved et usødygtigt Skib forstaas her et Skib, som paa Grund af Beskaffenheden af Skrog, Maskineri, Rejsning eller Udstyr, eller mangelfuld Udrustning eller Bemanding, eller Overlastning, eller fejlfuld Placering af Lasten o. s. v. er i en saadan Stand, at det vil være forbundet med øjensynlig Fare for Menneskeliv at lade Skibet gaa til Søs. Naar Skibstilsynet kommer til den Erkendelse, at der foreligger et saadant Tilfælde, er det berettiget til at stoppe Skibet. Men da dette er en Sag, som kan dreje sig om store Interesser, er der indført særlige Bestemmelser for at betrygge Skibet imod Vilkaarlighed fra Administrationens Side. Der oprettes et særligt Overskibssyn, til hvilket Appel kan finde Sted. Dette sammensættes saaledes,

at Formanden er retskyndig, medens de øvrige teknisk kyndige Medlemmer udnævnes af Københavns Sø- og Handelsrét. Den Kendelse, som dette Overskibssyn afgiver, kan yderligere appelleres til Højesteret.

Dernæst kommer jeg til de Afgifter, som kommer til at paahvile Skibsfarten. Selvfølgelig vil Indførelsen af et forbedret Tilsyn medføre en forøget Udgift. Men Udgiften vil alligevel ikke blive af væsentlig Betydning. Det er fundet rigtigt ligesom hidtil at lade Udgiften til Skibstilsyn bære dels af Staten, dels af Skibsfarten. Forholdet er i Øjeblikket det, at Udgiften til Skibstilsynet med et rundt Tal er 130 000 Kr., hvoraf Staten betaler de 50 000 og Skibsfarten efter de nylig vedtagne Afgiftslove omtrent 80 000. Ved dette Lovforslags Gennemførelse anslaas det, at Udgiften vil blive forøget med omtrent 100 000 Kr., altsaa blive 230 000 Kr. eller deromkring. Det foreslaas at lade Staten udrede de 95 000 Kr. og Skibsfarten ca. 135 000 Kr., altsaa en forøget Udgift med et rundt Tal af omtrent 50 000 Kr. for hver af Parterne. Naar vi ser hen til de Summer, hvormed vore Finanser ellers i Regelen beskæftiger sig, maa det vel siges; at dette er et endog overmaade beskedent Beløb, som der her kræves, for at gennemføre en Ordning som den, der her er Tale om.

Det sidste Afsnit af Lovforslaget omhandler Straffe, Lovens Ikrafttræden, midlertidige Bestemmelser, og det er der ikke Grund for mig til at opholde mig ved.

Jeg vil endnu til Slutning sige, at det er jo efterhaanden blevet en nogenlunde fast Skik, naar der fremsættes Lovforslag paa Rigsdagen, at ledsage dem med det Ønske, at de fra Tingenes Side maa blive gjort til Genstand for velvillig og hurtig Behandling. Jeg vilde for mit Vedkommende ikke føle mig fristet til at gentage denne saa hyppigt gentagne Paakaldelse af høje Magters velsindede Bevaagenhed, hvis det ikke var, at vi befinder os i Tider, hvor hverken Ministerier eller Rigsdage har sikkert Brev paa langt Liv. Det vilde være meget at beklage, om der indtraadte Forhold, hvor vi maatte savne en Lov som denne, og det kan komme hurtigt. Jeg vilde derfor sætte særdeles stor Pris paa, om der kunde times disse Lovforslag en hurtig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.